

COMPAÑEROS, COMPAÑERAS:

La solidaridad con la revolución latinoamericana es algo más que una obligación moral para los trabajadores y trabajadoras de Catalunya. Es también un deber de cara a los pueblos de América Latina y nuestro propio pueblo.

Si después de la derrota en Vietnam del imperialismo yanqui éste empezó la ofensiva en todo el continente latinoamericano y si esta ofensiva ha logrado éxitos que son otras tantas derrotas del movimiento de liberación social y nacional de América Latina, ésto es un hecho que nos implica también a nosotros. Si el imperialismo Norteamericano no consigue un triunfo duradero en Latinoamérica no serán únicamente las clases trabajadoras de allá quienes lo sufrirán, será el conjunto del movimiento obrero de todo el mundo quien pagará las consecuencias.

Por ésto, porque el internacionalismo proletario y la solidaridad internacional es mucho más que un hecho abstracto, hace falta iniciar y ampliar el combate mas allá que la asistencia en este acto.

La LCR propone a todos los partidos obreros, a las Centrales sindicales, a las organizaciones feministas y juveniles, a las Asociaciones de vecinos llevar adelante una batalla unitaria y masiva por:

-EL RECONOCIMIENTO DE LOS DERECHOS DE LAS PERSONAS EXILADAS O EMI-GRADAS EN CATALUNYA, TANTO CIVICOS COMO DE TRABAJO EN IGUALDAD DE CONDICIONES CON LOS HABITANTES DE CATALUNYA.

-LA ROTURA DE RELACIONES DIPLOMATICAS, COMERCIALES Y MILITARES CON LOS REGIMENES TERRORISTAS INSTALADOS EN LA ARGENTINA, CHILE, URUGUAY, ETC.

No queremos que más buques-tortura como el Esmeralda visiten los puertos del Estado Español, no queremos que el buque-escuela argentino mal bautizado Libertad venga a Vigo. No queremos que más torturadores y opresores como el almirante Massera y el general y jefe de los carabineros de Chile visiten nuestras ciudades y mantengan reuniones "oficiosas" con el gobierno y jefes de los aparatos de represión. Queremos que Catalunya, que todo el Estado español sea tierra de asilo y de libre acogida para las personas obligadas a dejar sus tierras. Hace falta que el gobierno monte un organismo -sometido al control de las Centrales sindicales- para organizar la acogida de todas las personas exiladas o emigradas.

Esta será la forma mejor de avanzar en la SOLIDARIDAD CON LA REVOLUCION LATINOAMERICANA.

Secretariat Nacional de Catalunya, 3 de noviembre de 1977.

LLIGA COMUNISTA REVOLUCIONÀRIA

(Quarta Internacional)

COMPANYS, COMPANYYES:

La solidaritat amb la revolució latinoamericana és quelcom més que una obligació moral pels treballadors i treballadores de Catalunya. És també un deure envers els pobles de l'Amèrica Llatina i el nostre propi poble.

Si després de la derrota a Vietnam l'imperialisme ianqui va encetar l'ofensiva a tot el continent latinoamericà i si aquesta ofensiva ha abastat èxits que són altres tantes derrotes del moviment d'alliberament social i nacional de l'Amèrica Llatina, això és un fet qu'ens implica també a nosaltres. Si l'imperialisme nord-americà assoleix un triomf durable a Latinoamèrica no seràn únicament les classes treballadores d'enllà les que ho patiran, serà el conjunt del moviment obrer arreu del món el qui pagarà les conseqüències.

Per això, perquè l'internacionalisme proletari i la solidaritat internacional és molt més que un fet abstracte, cal iniciar i ampliar el combat més enllà que l'assistència a aquest acte.

La LCR proposa a tots els partits obrers, a les Centrals sindicals, a les organitzacions feministes i juvenils, a les Associacions de veïns dur endavant una batalla massiva y unitària per:

-EL RECONeixEMENT DELS DRETS DE LES PERSONES EXILIADES O EMIGRADES A CATALUNYA, TANT CIVICS COM DE TREBALL EN IGUALTAT DE CONDICIONS AMB ELS HABITANTS DE CATALUNYA.

-EL TRENCAMENT DE RELACIONS DIPLOMÀTIQUES, COMERCIALS I MILITARS AMB ELS RÈGIMS TERRORISTES INSTAL·LATS A L'ARGENTINA, XILE, URUGUAI, ETC.

No volem que més vaixells-tortura com l'Esmeralda visitin els ports de l'Estat espanyol, no volem que el vaixell-escola argentí mal batejat amb el nom de Libertad s'estigui a Vigo. No volem que més torturadors i opressors com l'almirall Massera i el general i cap dels "carabineros" de Xile visitin les nostres ciutats i tinguin reunions "oficiosas" amb el govern i els caps dels aparells de repressió. Volem que Catalunya, que tot l'Estat espanyol sigui terra d'asil i de lliure acollida per les persones obligades a deixar la seva terra. Cal que el govern munti un organisme -sotmès al control de les Centrals sindicals- per organitzar la acollida de totes les persones exiliades o emigrades.

Aquesta serà la millor manera d'avançar en la SOLIDARITAT AMB LA REVOLUCIÓ LATINOAMERICANA.

Secretariat Nacional de Catalunya, 3 de novembre de 1977.

LLIGA · COMUNISTA REVOLUCIONÀRIA

(Quarta Internacional)

